

Wat doe je eigenlijk voor werk? (Ron Broekhart)

In 1995 ben ik begonnen als zelfstandig ondernemer. Ik werkte niet meer voor een baas maar was nu zelf geheel verantwoordelijk voor de inkomsten en kon ik mij ook niet meer ziek melden op het werk als lichaam en geest even niet meer in balans waren. Ik huurde een kelder bij de TU in Delft, richtte de muziekstudio in en zette mijn eerste advertentie in de plaatselijke krant. Het liep gelijk storm, maar niet heus. Een periode in mijn leven als vrije jongen was begonnen.

Naast mijn muziek- en filmactiviteiten ben ik sinds een aantal jaren ook te vinden in onze yogastudio, welke ik samen met mijn vrouw run. Als een soort conciërge doe ik daar bijna alles wat er maar te doen valt. Baliewerk, thee zetten, afwassen, vuilnisbakken legen, reparaties uitvoeren, de website bijhouden, de administratie en ik geef zelfs af en toe een les klankmeditatie als invaldocent. We zijn nu eenmaal geen multinational en moeten net als andere ondernemers flink de handen uit de mouwen steken om het bedrijf lucratief te laten functioneren. De onafhankelijkheid als zelfstandige geeft je wel vleugels om al je ideeën en creativiteit te ventileren. Stress in geval van problemen is de andere kant van de medaille, maar daar hebben we gelukkig weer yoga voor. En stress voor jezelf is altijd nog beter dan stress voor een baas ook al wordt je daarvoor betaald.

Ondernemer zijn is ook een baan net als alle andere. Altijd druk in de weer, nooit een vrije dag. Maar er is helaas weinig empathie van mensen die niet beter weten dan voor een baas te moeten werken, anders heb je op elke eerste van de maand geen salaris. Ook al leg je in gedetailleerde lijnen uit wat je werkzaamheden zijn en elke dag weer een uur tekort komt, er is dan toch vaak de vraag aan het einde van zo'n gesprek "wat doe je eigenlijk voor werk?" Vroeger zakte daar mijn broek van af, maar ik ben het nu zo gewend dat ik wijselijk m'n mond houd en soms antwoord ik dan maar dat ik werkeloos ben. Ik snap werkelijk die filosofie niet. Kom ik niet interessant over? Missen ze een vette Tesla voor de deur? Ga ik te weinig op vakantie? Is het zo raar om als ondernemer je brood te kunnen verdienen? Ik ben niet de enige die daar last van heeft en hoor vaak van bevriende ondernemers hetzelfde verhaal. Ik snap ook wel dat een vrij beroep als kunstenaar, schrijver en zeker eigenaar van een yogaschool vaag is en vragen oproept, maar een beetje fiducia zou wel wenselijk zijn. In dit soort gesprekken durf ik dan niet te vertellen dat ik ook nog muzikant en filmmaker ben en soms wel eens een cd of video maak. Stel je voor zeg, dat is toch alleen weggelegd voor bekende mensen die op radio en TV komen. Dan heb je wat bereikt, dan kan je wat, dan ben je interessant. Nee, eerst je kunstje laten zien dan tel je mee en heb je heel veel vrienden.